

РЕШЕНИЕ

№ 4162

гр. София, 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 16 състав,
в публично заседание на 24.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова , като разгледа дело номер **10385** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - 178 АПК, във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО).

Образувано е по жалба с вх. № 32931 от 22.10.2020 година, подадена от М. Р. А., с адрес: [населено място], [улица], срещу Решение № Ц-1040-21 -233 от 29.09.2020 година на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт (НОИ) - С., с което е оставена без уважение жалбата й срещу разпореждане № 214-00-4812-5 от 14.08.2020 г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО, с което, на основание чл. 54а, ал.1 от КСО и във връзка с чл. 10 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО.

В жалбата се излагат доводи, че в мотивите на отказа са допуснати пропуски и грешки, които се дължат на несвоевременна информация от страна на системите на НОИ и НАП, технически грешки на НОИ и забава при корекция на информация от органите на НАП. Твърди, че договорът й за управление и контрол със С. О. е от 08.03.2017 г. до 21.09.2018 г., а договорът й с М. М. Е. е от 22.01.2018 г. до 11.03.2018 г., с дата на прекратяване 12.03.2018 г., поради което е изпълнено изискването на чл. 54а, ал.1 от КСО. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане.

Ответната страна - директорът на Териториално поделение на Националния осигурителен институт [населено място], чрез процесуалния си представител юрисконсулт В. изразява становище за неоснователност на жалбата, с искане същата да бъде отхвърлена. Изразява искане за присъждане на юрисконсултско

възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заявление от 23.05.2018 г. М. А. е сезирала административния орган за отпускане на парично обезщетение за безработица (ПОБ) на основание чл. 54а от КСО. Към него е приложена Заповед № 00000005/09.03.2018 г., издадена от М. М. Е., ЕИК[ЕИК] за прекратяване на трудовото й правоотношение на основание чл. 71, ал. 1 от Кодекса на труда/КТ/, считано от 10.03.2018 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 54а, ал. 1 от КСО /в действащата редакция - ДВ бр. 99 от 2017 г., в сила от 01.01.2018 г./ право на ПОБ имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца, през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването. Съгласно ал. 4 от същата правна норма ПОБ се изплаща от датата на последното прекратяване на осигуряването, ако заявлението за отпускане на ПОБ е подадено в тримесечен срок от тази дата и лицето се е регистрирало като безработно в Агенцията по заетостта в срок 7 работни дни от тази дата.

Разпоредбата на чл. 54л от КСО определя, че отпускането, изчисляването, изменянето, отказването, спирането, прекратяването, възобновяването и възстановяването на паричните обезщетения за безработица се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и на данните, декларирани в подадените от лицата документи за отпускане на обезщетенията при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. Съгласно чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО осигурителите са длъжни периодично да представят в Националната агенция за приходите данни за осигурителен доход и осигурителен стаж за всяко лице поотделно.

Предвид посочената в заповедта дата на прекратяване на трудовото правоотношение - 10.03.2018 г., 18-месечният период по чл. 54а, ал. 1 от КСО е от 10.09.2016 г. до 09.03.2018 г. вкл.

При направена проверка в Регистър на осигурените лица /Р./, за определяне правото на ПОБ, е установено, че в посочения 18-месечен период за М. Р. А. е подадена информация по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, както следва:

Осигурителен стаж						
от		до		ггод.	мес.	ддни
13.03.2017	-	30.11.2017	-	00	8	115
23.11.2017	-	16.01.2018	-	00	11	119
17.01.2018		19.01.2018	-	00	0	22
22.01.2018		09.03.2018	-	00	1	117
ОБЩО:				00	11	223

За периода от септември 2016 г. до 12.03.2017 г. за М. А. е подавана информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО като за лице, упражняващо свободна професия. Съгласно чл. 4, ал. 3, т. 1 от КСО, задължително осигурени за инвалидност поради общо заболяване за старост и за смърт са лицата, регистрирани като упражняващи свободна професия и/или занаятчийска дейност, поради което е прието, че това е период, през който М. А. не е осигурявана за риска безработица и периодът не се взема предвид при определяне на срока, за който се отпуска ПОБ.

С оглед на изложеното е формулиран извод, че през 18-месечния период по чл. 54а,

ал. 1 от КСО от 10.09.2016 г. до 09.03.2018 г. вкл., преди прекратяване на осигуряването /трудовото правоотношение/, М. Р. А. е осигурявана за риска безработица 11 месеца и 23 дни, т. е. по-малко от изискващите се 12 месеца, поради което не отговаря на изискванията, определени с чл. 54а, ал. 1 от КСО и няма право на ПОБ. На основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1 от КСО, с разпореждане № 214-00-4812-1 от 11.06.2018 г. е отказано отпускане на ПОБ.

На 11.02.2020 г. от М. А. е представено влязло в сила Решение № 184340 от 05.08.2019 г. на Софийски районен съд, с което е признато за незаконно и отменено уволнението на М. Р. А., извършено на основание чл. 71, ал. 1 от КТ със заповед № 5/09.03.2018 г. на управителя на М. М. Е., ЕИК[ЕИК].

На 18.06.2020 г. със заявление за отпускане на ПОБ по чл. 54а от КСО УРИ 903321-6096, М. А. е сезирала административния орган с молба за отпускане на ПОБ на основание чл. 54а КСО. Декларирано е, че трудовото й правоотношение с М. М. Е. е прекратено на основание чл.327, ал. 1 от КТ, считано от 12.03.2018 г.

С разпореждане № 214-00-4812-2 от 05.08.2020 г., на основание чл. 54ж, ал. 2, т. 1 от КСО, е отменено разпореждане № 214-00-4812-1/11.06.2018 г. за отказване на ПОБ по чл. 54а от КСО, тъй като с Решение на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД № 184340/05.08.2019 г. е променена датата и основанийето за прекратяване на трудовия договор между М. Р. А. и М. - М. Е., ЕИК[ЕИК]. В Регистъра на трудовите договори, на 02.03.2020 г. е коригирана датата на прекратяване, считано от 12.03.2018 г. на основание чл. 327, ал. 1 от КТ.

На основание променената дата на прекратяване на трудовото правоотношение - 12.03.2018 г., 18-месечният период по чл. 54а, ал. 1 от КСО е от 12.09.2016 г. до 11.03.2018 г. вкл.

При последваща проверка в Регистър на осигурените лица /Р./, за определяне правото на ПОБ, се установява, че в 18-месечния период по чл. 54а, ал. 1 от КСО, във връзка с променената дата на прекратяване на трудовото правоотношение, за А. подадената информация по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО е както следва:

Осигурителен стаж						
от		до		ггод.	мес.	ддни
13.03.2017	-	30.11.2017		0	8	115
23.11.2017	-	16.01.2018	-	0	1	119
17.01.2018		19.01.2018	-	0	0	22
22.01.2018		09.03.2018	-	00	1	117
ОБЩО:				00	11	223

За периода от септември 2016 г. до 13.03.2017 г. за М. А. е подавана информация по реда на чл. 5, ал. 4 от КСО като за лице, упражняващо свободна професия. Съгласно чл. 4, ал. 3, т. 1 от КСО, задължително осигурени за инвалидност поради общо заболяване за старост и за смърт са лицата, регистрирани като упражняващи свободна професия и/или занаятчийска дейност. Прието е, че през посочения по-горе период М. А. не е осигурявана за риска безработица и този период не се взема предвид при определяне на срока, за който се отпуска ПОБ.

Посоченото е дало основание да се формира извода, че през 18-месечния период по чл. 54а, ал. 1 от КСО от 12.09.2016 г. до 11.03.2018 г. вкл., преди прекратяване на осигуряването /трудовото правоотношение/, М. А. е осигурявана за риска безработица

11 месеца и 23 дни, т. е. по-малко от изискващите се 12 месеца, поради което не отговаря на изискванията, определени с чл. 54а, ал. 1 от КСО и няма право на ПОБ.

На основание чл. 54ж, ал. 1 и във връзка с чл. 54а, ал. 1 от КСО, с разпореждане № 214-00-4812-5 от 14.08.2020 г., е отказано отпускане на ПОБ.

По жалба на М. Р. А., срещу така издаденото разпореждане е постановеното процесното Решение № Ц 1040-21-233 от 29.09.2020 година на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт С.-град. Решаващият орган приема, че към 12.03.2018 г. - датата на прекратяване на осигуряването, М. Р. А. не отговаря на условията на чл. 54а, ал. 1 от КСО и няма право на ПОБ.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира, че жалбата е допустима – подадена е в срока по чл. 118, ал. 2 от КСО и от лице, което има право и интерес от оспорване, като адресат на индивидуалния административен акт. Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Предмет на съдебен контрол в настоящото производство е Решение № Ц 1040-21-233/29.09.2020 г. Същото е издадено от компетентен орган – директорът на ТП на НОИ С. град - чл. 117, ал. 1 от КСО. По реда на чл. 117, ал.3 от КСО ръководителят на териториалното поделение се произнася по жалбите или исканията с мотивирано решение в едномесечен срок от получаването им. Спазена е и предвидената в закона писмена форма – чл. 117, ал. 3 от КСО. Административният акт е мотивиран, в производството по издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения

Разпореждане № 214-00-4812-5 от 14.08.2020 г. също е издадено от компетентен административен орган. Съгласно чл. 54ж, ал. 1 от КСО това е длъжностното лице, на което е възложено ръководството на осигуряването за безработица в съответното териториално поделение на Националния осигурителен институт. В настоящия случай разпореждането е издадено от ръководител на осигуряването за безработица при ТП на НОИ – С., който е материално и териториално компетентния административен орган съгласно нормата на чл. 54ж, ал. 1 от КСО и видно от заповед № Ц 1015-21-45/13.07.2020 г. на директора на ТП на НОИ С. град.

Съгласно изискването на чл. 54а, ал.1 от КСО право на парично обезщетение за безработица имат лицата, за които са внесени или дължими осигурителни вноски във фонд „Безработица“ най-малко 12 месеца през последните 18 месеца преди прекратяване на осигуряването. Спорният въпрос в настоящото производство е дали по отношение на М. Р. А. е изпълнено условието за наличие на 12 месеца, от последните 18 месеца, за които да са внесени или дължими осигурителни вноски за фонд „Безработица“. При проверката, в резултат от която е издадено процесното разпореждане е установено, че този период е от 11 месеца и 23 дни.

По делото е представен констативен протокол № КП-5-21-00838761/10.11.2020 г. на контролен орган при ТП на НОИ С.-град и задължителни предписания № ЗД-1-21-00838816/10.11.2020 г. С последните, в резултат от извършена проверка от контролния орган, на С. О. ЕИК[ЕИК] са дадени задължителни предписания да подаде

данни с декларация обр.1 в Регистъра на осигурените лица за М. Р. А., ЕГН [ЕГН], както следва: м.03.2017 г. – код за корекция, вид осигурен 10, за начало на осигуряването 08.03.2017 г., отработени дни – 18, осигурителен доход – 1022,73 лв. ; за м. 11.2017 г. – код К., вид осигурен 10, отработени дни -22, осигурителен доход – 1250,00 лв.; за м. 01.2018 г. – код К., вид осигурен 10, отработени дни – 22, осигурителен доход – 933,00 лв. Представени са и справка за осигурителен стаж и доход при пенсиониране за М. Р. А., ЕГН [ЕГН], подадени данни за Р. за М. Р. А., ЕГН [ЕГН], видно от които посочените в задължителните предписания корекции са извършени. По този начин за м.03.2017 г. – от 15 работни дни, след направена корекция – 18 работни дни; за м. 11.2017 г. – от 8 работни дни, след направена корекция – 22 работни дни; м. 01.2018 г. – от 10 работни дни, след направена корекция - 22 работни дни.

При тези данни, след извършената корекция е изпълнено условието на чл. 54а, ал. 1 КСО за наличие на 12 месеца, от последните 18 месеца, за които да са внесени или дължими осигурителни вноски за фонд „Безработица“, поради което М. Р. А. има право на обезщетение за безработица, съгласно изискванията на чл. 54а, ал.1 от КСО. По силата на чл. 142,ал.2 от АПК установяването на нови факти от значение за делото след издаване на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. В случая корекцията относно данните, подадени в Р. е извършена след издаване на оспорения акт, но видно от протокол № КП-5-21-00838761/10.11.2020 г. на контролен орган при ТП на НОИ С.-град и задължителни предписания № ЗД-1-21-00838816/10.11.2020 г. грешката се дължи на поведение на осигурителя, което не следва да оказва негативно влияние на правата на осигуреното лице.

С оглед изложеното дотук, съдът намира, че актът на директора на ТП на НОИ С.-град, с което е приета за неоснователна жалбата срещу Разпореждане № 214-00-4812-5 от 14.08.2020 г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО при ТП на НОИ С.-град следва да бъде отменено, както и следва да се отмени самото разпореждане, а делото да се изпрати като преписка на административния орган за ново произнасяне по подаденото от М. Р. А. заявление-декларация за изплащане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от Кодекса на социалното осигуряване със задължителни указания.

По изложените съображения и на основание чл. 118, ал. 3 КСО във връзка с чл. 172, ал.2 и чл. 173, ал.2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 16 - и състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата от М. Р. А., Решение № Ц-1040-21 -233 от 29.09.2020 година на директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт - С., с което е оставена без уважение жалбата й срещу разпореждане № 214-00-4812-5 от 14.08.2020 г. на длъжностно лице по чл. 54ж, ал.1 от КСО, с което, на основание чл. 54а, ал.1от КСО и във връзка с чл. 10 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО.

ОТМЕНЯ разпореждане № 214-00-4812-5 от 14.08.2020 г. на длъжностно лице

по чл. 54ж, ал.1 от КСО при ТП на НОИ С.-град, с което, на основание чл. 54а, ал.1от КСО и във връзка с чл. 10 от КСО е отказано отпускане на парично обезщетение за безработица по чл.54а от КСО.

ИЗПРАЩА преписката на директора на ТП на НОИ С.-град за произнасяне по подаденото от М. Р. А. заявление от 23.05.2018 г. за отпускане на парично обезщетение за безработица на основание чл. 54а от КСО при спазване на задължителните указания, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението не подлежи на обжалване, на основание чл. 119 от Кодекса за социално осигуряване.

Съдия: